

THẦN KHÍ CHÚA

Người ta khi chết đi, thường gọi là đã tắt hơi. Còn hơi thở là dấu hiệu con người còn sống. Đó là sự sống của thân xác. Cái chết thể xác khác với cái chết của linh-hồn. Linh-hồn tội lỗi thì xa lìa ơn nghĩa Chúa, không sẵn lòng đón nhận Thần-Khí Chúa đến hoạt-động để an-ủi và hướng-dẫn soi đường. Người ta cảm xúc được hơi thở.

Trái lại người ta chỉ cảm nghiệm được Thần-Khí một khi Thần-Khí tác động nơi tâm-hồn họ. Thần-Khí ấy là Thánh Thần Thiên Chúa, là năng-quyền uy-lực của Thiên Chúa làm canh tân cuộc sống thiêng-liêng, phục-sinh một linh-hồn đã chết trong tội lỗi, như Đức Kitô đã chiến thắng sự chết và phục-sinh. Một khi tâm-hồn được tràn đầy Thần-Khí Chúa, linh-hồn trở nên đền thờ của Chúa Thánh Thần.

1- THẦN-KHÍ CHÚA LÀ NGUỒN SỐNG

*“Tôi tin kính Đức Chúa Thánh Thần là Thiên Chúa, và là Đấng ban sự sống, Người bởi Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con mà ra, Người được phụng thờ và tôn vinh cùng với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con: Người đã dùng các tiên-tri mà phán dạy”. Lời kinh Tin Kính trên đây, được Mẹ Maria hướng dẫn các tông-đồ tiên-khởi tuyên xưng niềm xác-tín Thần-Khí Chúa nơi màu-nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi Tam Vị Nhất Thể: **CHÚA LÀ SỰ THẬT**, sự thật tuyệt-đối và vĩnh-cửu, “Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống” (Gio-an 14, 6).*

Sách Sáng Thế Ký (STK: 2,7) tường thuật việc tạo dựng con người: Thiên Chúa lấy bụi đất nặn nên hình người rồi hà Thần-Khí vào lỗ mũi, thì người trở nên một loài sinh-linh. Bởi vì con người là thụ-tạo mà Thiên Chúa trân quý nhất, Người ban cho trí thông minh hiểu biết và tự do, và muốn con người mang bản-tính thần-linh giống hình ảnh của người, như sách Khôn Ngoan đã diễn tả:

Khi Chúa sáng-tạo thể-nhân,
Người cho họ được vững bền trường-sinh
Cho mang bản-tính thần-linh,
Cho mang hình ảnh quang-vinh của Người.
[Khôn Ngoan 2, 23] (*)

Nhưng vì nghe lời xúi giục của mãng xà Satan thần dữ vốn bị Người trục-xuất khỏi thiên-cung vì tội phản nghịch, nên nguyên-tổ đã cưỡng lệnh Người, mà nghe theo nó ăn trái cấm, tưởng rằng sẽ không phải chết, vì vậy bị Thiên Chúa trục-xuất khỏi vườn địa-đàng mang thân phận mỏng giòn chịu lao khổ mà nhận lấy cái chết, mất phúc trường-sinh. Dầu sao, vì Thiên Chúa đầy lòng nhân từ thương xót, không muốn mất đi thụ-tạo trân quý của mình, bởi lẽ:

“Thiên-Chúa không làm ra cái chết,
Chẳng vui khi chấm dứt mạng người.
[Khôn Ngoan 1, 13-15] (*)

Cho nên, Người ban ơn cứu độ. Trinh-nữ Maria được Người cho “Thánh Thần ngự đến và quyền-năng Đấng Tối Cao rợp bóng” (Luca 1, 35) mà cru-mang Đức Giêsu, Con Một Thiên Chúa, làm người trần thế phải chịu khổ nhục bị hành hạ cho đến chết, để chuộc tội cho loài người. Từ nay, con người ta, tuy thân xác chết đi, nhưng nhờ Thần-Khí Chúa ban sự sống thật, thì con người sẽ được đổi mới và linh-hồn bất diệt sẽ được vào thiên-cung hưởng nhan thánh Người, nếu như khi còn tại thế, con người đã thực sự đón nhận Thần-Khí Chúa để sống kết hợp với Chúa mà trở thành một chi-thể của Người, như lời Thánh Phaolô dạy: “Những ai bị tính xác thịt chi-phối thì không thể hài lòng Thiên Chúa. Nhưng anh em không bị tính xác thịt chi-phối, mà được Thần-Khí chi phối, bởi vì Thần-Khí của Thiên Chúa ngự trong anh em. Ai không có Thần-Khí của Đức Kitô, thì không thuộc về Đức Kitô. Nhưng nếu Đức Kitô ở trong anh em, thì dầu thân xác anh em có phải chết vì tội đã phạm, Thần-Khí cũng ban cho anh em được sống, vì anh em đã được trở nên công chính. Lại nữa, nếu Thần-Khí ngự trong anh em, Thần-Khí của Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, cũng sẽ dùng *Thần-Khí của Người đang ngự trong anh em, mà làm cho thân xác của anh em được sự sống mới.*” (Rm 8, 5-11). Lời sách thánh minh xác rằng:

“Muôn loài thầy đều ngửa mặt nhìn Chúa,
Mong chờ Ngài đến bữa cho ăn.
Ngài ban xuống, chúng nhanh chân lượm về,
Ngài mở tay, chúng được thoả-thuê ơn phúc.
Ngài vừa lách mặt, chúng lập tức thất-kinh,
Ngài rút lại sinh-khí, chúng thành-linh tắt thở,
Chúng quay trở về với chỗ bụi tro.
Sinh-khí của Ngài, khi Ngài cho gửi tới,
Là chúng được tạo thành, Ngài đổi mới địa-cầu.
[TV. 103: 27-30] (*)

2- LÀM SAO ĐỂ ĐÓN NHẬN THẦN-KHÍ CHÚA HẦU CÓ SỰ SỐNG?

2.1- Tiên-quyết phải có đức tin (1)

* Người cha kia xin Đức Giêsu chữa con mình đã bị quỷ ám từ khi cháu còn bé: “Nếu Thầy có thể làm được gì thì xin Thầy thương giúp chúng tôi”. Chúa Giêsu bảo: “Sao ông lại nói thế? Với kẻ nào tin thì mọi sự đều có thể được.” Tức thì người cha khóc lóc kêu lên: “Thưa Thầy tôi tin, xin Thầy trợ giúp lòng tin yếu kém của tôi” (Marcô 9, 13-28)

* Ông trưởng hội đường kia, có con bé sắp chết, ông đến quỳ sụp dưới chân Chúa Giêsu, khẩn-khoản xin Chúa đến đặt tay lên cháu bé để cháu được cứu sống. Chúa vội đi theo ông, giữa đường có người đàn bà kia bị băng huyết đã 12 năm, lén đi đằng sau Chúa cốt để được sờ vào gấu áo Người, vì tin rằng nhờ đó mình sẽ được chữa khỏi. Quả nhiên, bà đã thấy hết bệnh. Chúa biết, bèn hỏi ai đã động đến gấu áo mình. Bà phải thú nhận. Chúa liền an ủi bà: “Này con! Lòng tin của con đã cứu chữa con! Con hãy về bình an và con đã khỏi hẳn bệnh!”. Người vừa dứt lời, thì người nhà ông trưởng hội đường đến báo cho ông biết: “Con gái ông chết rồi! Đừng làm phiền Thầy nữa!” Nghe thấy vậy, Chúa liền bảo ông: “Ông đừng sợ! Chỉ cần tin thôi!” Khi bước vào nhà ông, thấy mọi người đang khóc-lóc, Chúa bảo họ: Sao lại náo-động thế?

Đứa bé có chết đâu! Nó ngủ đấy!” Rồi Người nắm tay đứa bé mà nói: “Ta-li-tha-cum! Này bé! Thầy truyền cho con hãy trỗi dậy!” Lập tức đứa bé đứng dậy và đi đi lại lại khiến ai nấy đều sững-sờ kinh-ngạc (Marcô 5, 21-42).

2.2- Có lòng tin đã đành, mà còn phải là Đức Tin thực sự trọn vẹn, tuyệt-đối: một *niềm tin quả-quyết*, một *niềm tin chân-thành* sâu xa tự đáy lòng, và là một *đức tin sống động* thể-hiện một cách cụ-thể trong hành-động, trong lời nói và việc làm. Khi các môn đệ hỏi Chúa Giêsu: “Tại sao chúng con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy?, Người nói với các ông: “*Tại anh em kém tin. Thầy bảo thật anh em: nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi, thì dù anh em có bảo núi này: ‘rời khỏi đây, qua bên kia!’ nó cũng sẽ qua, và chẳng có gì mà anh em không làm được.*” (Mát-thêu 17: 19-20). Thánh Gia-cô-bê nói rằng: “Một thân xác không hơi thở là một thân xác chết, cũng vậy đức tin mà không hành động là đức tin chết” [Thư Gia-cô-bê. 2: 14-26]

3- THẦN-KHÍ CHÚA TÁC ĐỘNG SẼ BAN CHO TA NHIỀU ƠN ÍCH

* **Ơn Khôn Ngoan** để ta biết phân biệt phải trái, biết xa lánh bả vinh hoa phù vân trần thế, biết tránh sự gian tà độc ác mà làm điều thiện, thực thi lời Chúa, bởi vì:

"Một khi tri-thức, khôn-ngoan
Đã vào chan-chứa đầy tràn hồn con,
Thì con sẽ có bình an,
Thì con sẽ được hân-hoan vui mừng."
[CN. 2.10] (*)

"Thần-khí thánh là thầy dạy bảo
Luôn tránh thói gian-xảo lọc-lừa,
Xa lý-luận đại khờ, ngu dốt,
Ghê tởm những chuyện tàn-ác, bất-công."
[KN. 1, 5] (*)

* **Ơn Hiểu Biết** với tri thức sáng suốt để có thể thấu-triệt lời Chúa và lời Hội Thánh dạy dỗ sống đẹp lòng Chúa. Ơn khôn ngoan do Thần-Khí Chúa tác động gắn liền với sự hiểu biết như lời sách thánh đã chỉ rõ:

"Thoạt tiên muốn có khôn-ngoan,
Hãy mua hiểu biết bằng muôn gia-tài!"
(CN: 4: 7) (*)

"Chính ta là Đức Khôn-Ngoan,
Bạn cùng biết Tri-Thức đang tới lui."
(CN: 8: 12) (*)

Nhờ đó ta mới nhận biết được kỳ-công của Thiên Chúa. Nếu chẳng có Thần-Khí Chúa hoạt động làm sao có thể khám phá được sự kỳ diệu huyền-vi khôn lường của Thiên Chúa Quan-Phòng:

“Những gì là của thế-gian,
Hình-dung chẳng nổi, thập phần khó thay!
Những gì nằm ở tầm tay,
Nhọc công khám phá chẳng hay được gì.
Trên trời có những điều chi,
Có ai dò thấu được gì nữa chăng?”

Từ trời cao ngất tầng tầng,
Ý Người đã định, uông công truy-tâm,
Nếu Người chẳng ban Khí Thần,
Nếu không được Đức Khôn-Ngoan đỡ-đần.
[KN, 9: 16-17] (*)

bởi vì:

“Lạy Chúa!
Ý định Chúa, nào ai làm sao biết,
Chúa muốn gì, nào ai hiểu được đâu”
[KN. 9: 13] (*)

* **Ơn Lo Liệu** để ta biết giải quyết mọi khó khăn trong đời sống, giúp chúng ta hiểu một cách hợp lý để nói năng, cư xử:

"Mọi điều toan tính ngược xuôi
Phó dâng cho Chúa ắt thời thành-công."
[CN. 16: 3] (*)

"Chính Người ban tặng khôn ngoan,
Thông-minh, tri-thức, Người ban tràn đầy.
Hộ-phù cho kẻ lòng ngay,
Người là khiên thuẫn cho ai có lòng.
Những ai chính-trực, tín-trung,
Người luôn dìu dắt để không lạc đường.
Bấy giờ con thấy tỏ tường,
Công-minh, chính-trực là đường vinh-quang.
[CN. 16: 6-9] (*)

và để biết chọn con đường chắc chắn làm đẹp lòng Chúa:

"Tuân hành giữ các giới răn,
Là gìn mạng sống, chẳng còn cheo-leo.
Coi thường đường Chúa, chẳng theo,
Ắt đi lạc hướng là liều mạng ngay."
[CN. 19: 16] (*)

* **Ơn sức mạnh** giúp ta không sợ hãi mọi gian-nan thử-thách, hầu giúp ta chu toàn nghĩa-vụ và can đảm vượt qua mọi khó khăn, sẵn-sàng nhận lấy thánh-giá Chúa trao, như lời kinh thánh dạy:

*“Khi người ta nộp anh em
thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì.
Vì trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì:
Thật vậy, không phải chính anh em nói,
mà là Thần-Khí của Cha anh em nói trong anh em”
(Mat-thêu 10, 19-20)*

* **Ơn Thông Minh** vì Thần Khí Chúa tác động làm cho Đức Khôn Ngoan trở nên sinh-động mà giúp ta nhận ra thánh-ý Chúa

“Quả là nơi Đức Khôn-Ngoan,
Chứa-chan Thần-Khí tinh-tuyền, đa năng,
Thản-nhiên, mau-mẫn, sáng trong,
Tinh-vi, duy-nhất, ham mong làm lành,
Từ-bi, nhân-ái, vững-vàng,
Tuệ-tâm, thánh-thiện, tinh-tường, quán-thông,

Hiên-ngang chẳng ngại sồn lòng,
Kiên-cường, thách-đố chớ hòng cản ngăn,
Thông-minh thấu mọi tâm can,
Dù cho tinh-tế, cũng nhìn thấu luôn.”
[KN. 7, 22] (*)

* **Ơn Đạo-Đức** giúp ta trau-giồi các nhân-đức cơ bản cần thiết: nhân-đức đời thần là Tin, Cây, Mến và các nhân-đức trụ là Khôn Ngoan, Can Đảm, Công Bằng, Tiết Độ. Các nhân đức này làm **HÀNH TRANG LÊN ĐƯỜNG** giúp ta chu toàn nghĩa vụ ngôn-sứ của Chúa Kitô: thực thi hai giới răn Chúa truyền dạy là **"Kính Mến Chúa và Yêu Tha Nhân"**. Thánh Mat-thêu thuật lại: Khi một người thông luật hỏi Đức Giêsu để thử Người rằng: "Thưa Thầy, trong sách luật Mô-sê, điều răn nào là điều răn lớn nhất? Đức Giêsu đáp: *"Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên-Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn lớn nhất và điều răn đứng đầu. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là người phải yêu người thân cận như chính mình"* (Mat-thêu, 22: 34-39).

Về giới răn thứ hai, thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Galat đã minh giải như sau: *"Tôi xin nói với anh em là hãy sống theo Thần Khí, và như vậy anh em sẽ không còn thoả mãn đam mê của tính xác thịt nữa. Vì tính xác thịt thì ước muốn những điều trái ngược với Thần Khí, còn Thần Khí thì lại ước muốn những điều trái với tính xác thịt.....Những việc do tính xác thịt gây ra thì ai cũng rõ, đó là: dâm bôn, ô uế, phóng dăng, thờ quấy, phù phép, hận thù, bất hoà, ghen tương, nóng giận, tranh chấp, chia rẽ bè phái, ganh tị, say sưa, chè chén, và những điều khác giống như vậy.....Hoa quả của Thần khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhân nhượng, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hoà, tiết độ. Không có luật nào chống lại những điều như thế. Những ai thuộc về Đức Giêsu Kitô thì đã đóng đinh tính xác thịt vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê. Nếu chúng ta sống nhờ Thần Khí thì cũng hãy nhờ Thần Khí mà tiến bước. Chúng ta đừng có tìm hư danh, đừng khiêu khích nhau, đừng ganh tị nhau. Thưa anh em, nếu có ai vướng mắc tội nào, thì anh em, những người được Thần Khí thúc đẩy, hãy lấy tinh thần hiền hoà mà sửa dạy người ấy, phải tự đề phòng, kéo chính mình cũng bị cám dỗ. Anh em hãy mang gánh nặng cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật Đức Kitô."* (Galat 5: 22-25; 6: 1-2)

Sách Khôn Ngoan cho biết thánh ý Chúa khi dùng Khôn Ngoan Thần khí để tạo dựng con người là muốn ta phải sống đời thánh-đức, công-chính để quản-trị thế gian sao cho ngày một thăng tiến:

“Lạy Thiên-Chúa của tổ-tiên!
Chúa hằng lân-tuất, dịu-hiền, từ-nhân,
Chúa phán một lời, dựng nên vạn vật,
Chúa dùng khôn-ngoan tạo-tác con người.
Để họ làm chủ mọi loài Chúa dựng,
Để sống cuộc đời thánh-đức, công-minh
Và có được một tâm-linh ngay thẳng,
Hầu phân biệt phải trái đúng hay sai,
Hầu cai-quản thế-gian này
Sao cho tốt đẹp một ngày một hơn.“

[KN. 9:1-3] (*)

Sách Huấn Ca cũng nhắc nhở ta về Ôn Đạo Đức nhờ Thần-Khí Chúa là ta phải tuân giữ điều răn vì lòng yêu mến và kính sợ Thiên Chúa:

"Nếu con mộ mến Khôn-Ngoan,
Thì con hãy giữ điều răn Chúa Trời,
Khi con tuân giữ lời Người,
Thì Người sẽ xuống ơn này không ngại.
Vì lòng kính sợ Chúa Trời
Là trường dạy bảo những lời khôn-ngoan.
Điều Người ưa thích vô vàn
Là lòng thành tín, hoà-khoan, dịu-dàng."
[Huấn Ca, 1: 26-27] (3)

* **Ôn Kính Sợ Thiên-Chúa** giúp ta yêu chuộng sự công bằng, kính trọng quyền phép Chúa vì sợ làm phiền lòng Ngài.

"Có lòng kính sợ Chúa Trời,
Là điều tiên-quyết cho người khôn-ngoan.
Biết nhìn Đấng Thánh Chí-Nhân,
Mới là thật biết, thập phần hiểu sâu.
[CN: 9: 10] (*)

Bởi lẽ như lời sách thánh đã dạy:

"Nếu con đã biết nài van,
Xin ơn hiểu biết, tinh-thần quán thông,
Nếu con biết đó là vàng,
Đề đi lòng kiếm kho tàng ấy mau,
Thì con sẽ hiểu thế nào
Là lòng kính Chúa, biết bao vui mừng!
Thì con sẽ hiểu biết rằng:
Chính Người là Chúa quyền-năng thập toàn.
Chính Người ban tặng khôn-ngoan,
Thông-minh, tri-thức, Người ban tràn đầy."
[CN. 2: 3-6] (*)

* * *

Qua Bài Ca Tiếp Liên vinh tôn Thánh Thần Thiên Chúa ta hãy nguyện xin Thần Khí Người đến, xin Người "*Đừng xua con khỏi thánh-nhan, cất con ra khỏi Thánh-Thần quyền-năng!*" (TV. 50: 13):

Nguyện xin Thiên Chúa Thánh Thần,
Toả nguồn ánh sáng ngập tràn trần-gian.
Ngài là Cha kẻ bần hàn,
Soi đường dẫn lối ban ơn muôn vàn.

Ngài là Đấng đến ủi-an,
Ngài là thượng-khách bao hồn chờ mong.
Tình Ngài tuyệt-diệu vô song,
Mát như giòng suối nước trong ngọt-ngào.

Những ai vất-vả cần-lao,
Ngài cho trú-ngụ tìm vào nghỉ-ngơi.

Ngài lau nước mắt mờ-hôi,
Thổi hơi gió mát hết oi bức nồng.

Xin Ngài chiếu sáng Lửa hồng,
Muôn lòng rực ánh trinh trong điệu-huyền.
Ai mà chẳng vương tội nguyên?
Kiếp thân cát bụi tinh-tuyền được ư?
Nếu không thân-lực hộ-phù,
Thân con phạm-tục hẳn hư mất rồi.

Hồn con nhớ-nhớ tanh hôi,
Được Ngài thanh-tẩy, tức thời sạch mau;
Chữa lành mọi vết thương đau,
Ngài mưa tưới khắp nơi nào cần khô.

Sưởi cho hết rét co-ro,
Cong-queo Ngài uốn nắn cho nên mềm.
Đường đi không thẳng, sai lầm,
Ngài sang-sửa lại, Ngài làm cho ngay.

Ai lòng bền vững khôn lay,
Hàng tin cậy Chúa rộng tay nhân-từ,
Ngài ban hồng-phúc đầy dư,
Bảy ơn thánh Chúa hầu tu sửa mình.

Nguyện xin Thiên-Chúa công-minh,
Thưởng công cho kẻ hy-sinh, đức dày,
Xin ban rộng lượng nương tay,
Niềm vui vĩnh-cửu sau ngày lâm chung.
Amen. A-lê-lu-i-a!

Cước chú:

(*) Châm Ngôn và Khôn Ngoan Diễm Ca =>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

(1) mời đọc thêm " HÀNH TRANG LÊN ĐƯỜNG - ĐỨC TIN, NỀN TẢNG CỦA ĐẠO TÌNH YÊU =>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=12302>

(2) Thánh Vịnh Diễm Ca =>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

(3) Diễm Thơ Sách “Diễm Ca và Huấn Ca =>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=14076>

Ben. Đỗ Quang-Vinh